

ВИДАТНІ ПОСТАТІ СВІТОВОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ: ОРІАНА ФАЛЛАЧІ (ІТАЛІЯ)

Савотченко О., студ.гр. ЖТ-61

Оріана Фаллачі (1929 – 2006) – всесвітньо відома італійська журналістка, письменник, публіцист, автор 13 книг.

Вона народилася 1929 р. у Флоренції в сім'ї відомого політика. Дівчинкою мріяла вивчати медицину, але з 9 років почала писати, і це бажання перемогло. Рідні й близькі сприяли вибору майбутньої професії: батько вчив завжди говорити правду, а дядько – талановитий журналіст – писати правду і ніколи не дозволяти читачеві скучати.

У 14 років разом з батьками Оріана Фаллачі брала участь у русі італійського Опору проти фашистської диктатури Муссоліні. Після закінчення Другої Світової війни її було відзначено нагородою командуючого Союзними силами в Італії.

Після війни Фаллачі закінчила університет у Флоренції. З 16 років вона вже працювала журналісткою в місцевій газеті, де їй було доручено вести поліцейську й лікарняну хроніки.

У наступні роки її статті публікувалися у багатьох відомих виданнях, як “Кор’єра дела С’єрра”, “Новель Обсерватер”, “Штерн”, “Лайф”, “Нью-Йорк Таймз Магазин”, “Вашингтон пост”, “Нью Репаблік” тощо. Пізніше вона раділа, що не стала лікарем, бо тоді б не мала можливості боротися з такими речами, з якими чесна людина не може й не повинна миритися.

Кар’єру військового кореспондента Фаллачі почала у 1967 р., коли поїхала до В’єтнаму виконувати завдання одного із італійських щотижневиків.

Її називали “найзнаменитішою письменницею Італії”, про неї говорили як про “журналіста, якому ніхто в світі не може відмовити”. За півстоліття своєї кар’єри Фаллачі спілкувалася з Генрі Кіссінджером, аятолою Хомейні, канцлером Віллі Брандтом, лідером палестинців Ясіром Арафатом, прем’єром Індірою Ганді, архієпископом Макаріосом III, прем’єром Голдою Меір, імператором Хайле Селассіє та іншими.

Аріель Шарон, у якого Фаллачі брала інтерв’ю у 1982 р., майже зі смутком сказав: “Я знаю, Ви прийшли, щоб додати ще одного скальпу до вашого намиста”.

У 2002 році Оріана Фаллачі двічі засуджувалася за свої публікації, причому переслідування за “образу ісламу” ініціювали єврейські антирасистські організації.

Закінчивши журналістську кар’єру, Фаллачі у 2001–2004 рр. проживала у Нью-Йорку, написала серію статей і книг з критикою ісламу й арабської культури. Даніель Пайпс говорив: “переслідувана у своїй власній країні за злочин, учинений словом, найзнаменитіша журналістка Європи вимушена тепер жити у Манхеттені”.

Фаллачі читала лекції в багатьох університетах Італії й Америки. Оріану було нагороджено великою кількістю почесних титулів і журналістських премій.

У 2005 р. вона отримала золоту медаль Президента Італійської республіки за заслуги у сфері культури. Через хворобу вона не змогла приїхати на церемонію вручення, але надіслала листа, у якому писала: “...це нагорода за мій важкий труд письменника й журналіста, за мою боротьбу на захист нашої культури, за мою любов до моєї країни і до Свободи...”

Померла Оріана Фаллачі у Флоренції 15 вересня 2006 р. від раку легень.

Її книги, статті й інтерв’ю перекладені на 26 мов планети.

13 книг видатної журналістки, які розійшлися у світі 20-мільйонним тиражем, торкалися найболючіших питань сучасного світу: “Сім гріхів Голівуду”, “Пенелопа на війні” (роман про молоду журналістку, яка відмовилась від спокійного сімейного життя заради журналістики), “Егоїсти” (збірка вибраних інтерв’ю з політичними діячами), “Якщо сонце помре” (про американські космічні програми), “В той день на місяці”, “Нічого; ну й нехай” (власні враження про війну у В’єтнамі), “Інтерв’ю з історією” (збірка інтерв’ю зі світовими знаменитостями), “Лист до не народженої дитини” (роман, пов’язаний з емоційними стражданнями жінки, яка зробила аборт), “Людина” (біографія Олександроса Панагуліса, історія борця-одинака за правду і свободу), “Іншалла” (про громадянську війну в Лівані), “Оріана Фаллачі інтерв’ює себе”, “Апокаліпсис” (епілог до попередньої книги), “Злість і гордість” (2001), “Сила розуму” (2004).

Чотири останніх книги – це попередження людству про перетворення Європи на новий ісламський халіфат.

Наук.кер. - Жиленко І.Р., к. філол. н., ст. викл.